

Слова Жыцця на май 2016

«Ён будзе жыць з імі; яны будуць Ягоным народам, а Ён будзе “Богам з імі”» (Ап 21, 3)

Жаданнем Бога заўсёды было жыць з намі, з Ягоным народам. Ужо першыя старонкі Бібліі паказваюць, што Ён зыходзіць з Нябёсаў, прагульваецца па садзе і размаўляе з Адамам і Евай. Хіба гэта не тое, дзеля чаго Ён нас стварыў? Чаго хоча закаханы чалавек, як не таго, каб прабываць разам з каханаю асобаю? Кніга Апакаліпсіса, заглябляючы план Бога ў гісторыю, дае нам упэўненасць у тым, што Божэ жаданне будзе цалкам рэалізавана.

Ён ужо пачаў жыць сярод нас – ад прыйсця Езуса, Эмануэля, «Бога з намі». А цяпер, калі Езус уваскрос з мёртвых, Яго прысутнасць больш не абмяжоўваецца месцам альбо часам, але распаўсюджваецца па ўсім свеце. Ад Езуса пачалася будова новай, вельмі асаблівай чалавечай супольнасці, людзі, які складаецца з многіх народаў. Бог хоча жыць не толькі ў маёй душы, у маёй сям’і, маёй краіне, але паміж усімі народамі, пакліканымі да стварэння адзінага народа. З іншага боку, у цяперашні час народы гэтак перамешваюцца, што пачынае змяняцца сама канцэпцыя нацыі. У многіх краінах нацыя ўжо складаецца з многіх народаў.

Мы так моцна адрозніваемся адзін ад аднаго колерам скуры, культураю, рэлігіяй. Часта мы глядзім адзін на аднаго з падазрэннем, са страхам і з недаверам. Мы знаходзімся ў стане вайны адзін з адным. Але Бог ёсць Айцец усіх, Ён любіць нас усіх і кожнага чалавека. Ён не хоча жыць толькі з адным народам – «зразумела, з нашым» (ці не так мы думаем?), - а іншыя народы пакінуць у самоце. Для Яго мы ўсе Ягоныя сыны і дочки, адна сям’я.

Кіруючыся Словам Жыцця на гэты месяц, давайце вучыцца цаніць нашыя адрозненні, асаблівасці з павагаю да іншых. Давайце паглядзім на іншага як на асобу, якая належыць да нас: я ёсць тым іншым, гэты іншы ёсць я; гэты іншы жыве ўва мне, я жыву ў іншым. Давайце пачнем з людзей, з якімі мы жывем кожны дзень. Такім чынам, мы зможам стварыць прастору, у якой Бог будзе прысутнічаць сярод нас. Гэта Ён будзе будаваць адзінства, бараніць ідэнтычнасць кожнага народа, будаваць новае грамадства.

Яшчэ ў 1959 годзе К'яра Любіч прадчувала гэта, напісаўшы незвычайна актуальныя, неверагодна прароцкія думкі: «Калі ў адзін цудоўны дзень людзі, ужо не як асобныя адзінкі, але як нацыі [...] змогуць схваць у цень саміх сябе, сваё ўяўленне пра сваю радзіму [...], і будуць рабіць гэта ва ўзаемнай любові паміж народамі, якой Бог патрабуе гэтак жа, як Ён патрабуе ўзаемнай любові паміж братамі - тады гэты дзень стане пачаткам новай эры. У гэты дзень Езус будзе жывы і прысутны паміж народаў.

Мы жывём у часы [...], калі кожная краіна павінна пачаць бачыць шырэй, перакрохваючы свае межы. Цяпер наступіў момант, калі радзіму іншага чалавека трэба любіць, як сваю ўласную, калі нашы вочы павінны дасягнуць новай чысціні. Недастаткова толькі адрачыся ад саміх сябе, каб быць хрысціянамі. Сучаснасць патрабуе ад вучняў Хрыста чагосьці большага: патрабуе агульнай свядомасці хрысціянства [...].

[...] Мы верым, што Пан змілуецца над гэтым падзеленым і загубленым светам, над гэтымі народамі, замкнутымі кожны ў сваёй шкарлупіне, захопленымі сваёю ўласнай

прыгажосцю – выключна па сваім уяўленні, - што Ён змілуецца над народамі, якія моцна ўчапіліся ў свае скарбы - у тым ліку ў тыя даброты, якія маглі б служыць іншым народам, дзе людзі паміраюць ад голаду. Мы верым, што Ён зробіць так, каб бар'еры абрынуліся, і любоў, як вялікі струмень дабротаў духоўных і матэрыяльных, паплыла з краіны ў краіну.

Мы верым, што Бог збудуе новы сусветны парадак. Толькі Ён адзін можа зрабіць чалавецтва адной сям'ёю, захаваўшы адрозненні паміж народамі так, каб у багацці кожнага з іх, аддадзеным на службу іншым людзям, засвяціла адзінае святло жыцця, якое – надаючы бляск айчыне зямной - зробіць яе прадвесцем радзімы вечнай»¹.

А. Фабія Чардзі

1. Maria, ogniwem jedności między narodami, w Charyzmat jedności, Wydawnictwo M, Kraków 2007, s. 328-330.